

Sygn. akt I C 563/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wiercińska – Bałaga

Protokolant Renata Bleichert

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013 r.

w Zgorzelcu

sprawy z powództwa (...) S.a r.I w L.

przeciwko A. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda (...) S.a r.I w L. kwotę 1627,13 zł (tysiąc sześćset dwadzieścia siedem złotych trzynaście groszy) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 48 zł od dnia 23-10-2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 39 zł od dnia 23-10-2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 15 zł od dnia 23-10-2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 150 zł od dnia 23-10-2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 8 zł od dnia 23-10-2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 45 zł od dnia 23-10-2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1322,13 zł od dnia 12-02-2011 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 630 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt I C 563/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) á.r.l. z siedzibą w Luksemburgu w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia od pozwanej A. B. kwoty 1627,13 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 1322,13 zł od dnia 12 lutego 2011 r. do dnia zapłaty, od kwoty 48 zł od dnia 23 października 2010 r. do dnia zapłaty, od kwoty 39 zł od dnia 23 października 2010 r. do dnia zapłaty, od kwoty 15 zł od dnia 23 października 2010 r. do dnia zapłaty, od kwoty 150 zł od dnia 23 października 2010 r. do dnia zapłaty, od kwoty 8 zł od dnia 23 października 2010

r. do dnia zapłaty, od kwoty 45 zł od dnia 23 października 2010 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa podała, iż przejęła na podstawie umowy cesji wierzytelności od (...) Spółki Akcyjnej w W. prawo do wierzytelności wobec pozwanej, a wynikających z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych związanych z zawartą umową abonencką zgodnie z załączonym częściowym wykazem wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 30.04.2012 r.

W odpowiedzi na pozew (protokół rozprawy z 30.10.2013 r. k 42) pozwana A. B. przyznała istnienie i wysokość zadłużenia wobec powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

22 lipca 2010 r. pozwana A. B. zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę abonencką na świadczenie usług telekomunikacyjnych związanych z dostawą programów telewizyjnych i radiowych w pakiecie (...), (...), (...) i (...) przy użyciu urządzenia dekodującego na okres podstawowy wynoszący 29 miesięcy rozliczeniowych. Pozwana zobowiązała się uiszczać abonament od czwartego okresu rozliczeniowego w wysokości po 87 zł miesięcznie oraz opłaty promocyjnej za Domową Wypożyczalnię Filmową w wysokości 12 zł miesięcznie. Dodatkowo pozwana zobowiązała się uiścić opłatę za udostępnienie sprzętu w wysokości 50 groszy oraz jednorazową opłatę aktywacyjną 10 groszy. Ulga przyznana pozwanej w okresie podstawowym wyniosła 1684,10 zł. Zgodnie z umową w przypadku rozwiązania umowy przed upływem okresu podstawowego z winy abonenta pozwana zobowiązana była zapłacić Cyfrowemu P. karę umowną w wysokości nieprzekraczającej przyznanej ulgi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do jej rozwiązania oraz opłat abonamentowych za korzystanie z będących przedmiotem umowy pakietów w wysokości po 99 zł miesięcznie za cały okres umowy.

(dowód: umowa z 22.07.2010 r. k 9-11; protokół odbioru sprzętu z 22.07.2010 r. k 12, załączniki do umowy k 13-15; Regulamin świadczenia usług (...) k 16-19)

W związku z rozwiązaniem umowy w okresie podstawowym Cyfrowy P. obciążył pozwaną karą umowną w wysokości 1322,13 zł płatną w terminie do 11.02.2011 r.

(dowód: nota obciążeniowa z 28.01.2011 r. k 20)

Wysokość obciążających A. B. nieuiszczonych opłat abonamentowych za okres trwania powyższej umowy wyniosła ogółem 305 zł, płatnych w terminie do 22.10.2010 r.

(bezsporne)

W dniu 30 kwietnia 2012 r. (...) Spółka Akcyjna w W. sprzedała przysługujące jej wierzytelności spółce (...) .á.r.l. z siedzibą w Luksemburgu, w tym wierzytelność w kwocie 1627,13 zł wobec A. B., a wynikająca z noty obciążeniowej na kwotę 1322,13 zł z 28.01.2011 r. oraz wynikających z faktur z 22.07.2010 r. opłat abonamentowych w łącznej wysokości 305 zł, płatnych w terminie do 22.10.2010 r. Strona powodowa o cesji zawiadomiła pozwaną pismem z 30 kwietnia 2012 r.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 30.04.2012 r. k 23 verte-24; częściowy wykaz wierzytelności do umowy przelewu z 30.04.2012 r. k 29 verte; zawiadomienie z 30.04.2012 r. k 29)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 509 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Przedmiotem obrotu jest wierzytelność. Roszczenie, niezależnie od stopnia, w jakim przejawia swoją samodzielność,

w istocie tylko zmierza do zapewnienia - w drodze przymusu - realizacji uprawnienia objętego wierzytelnością. Na podmiocie obciążonym realizacją świadczenia spoczywa obowiązek określonego zachowania się (działania lub zaniechania) wobec uprawnionego w sposób zgodny z jego uprawnieniem. Roszczenia, w stosunku do wierzytelności jako uprawnienia głównego, mają charakter instrumentalny, określony w literaturze przedmiotu jako służebny. Do majątku wierzyciela należy wierzytelność. Zapewnia ona wierzycielowi określoną pozycję, czemu daje wyraz art. 509 § 1 kc. Obowiązujące przepisy zawierają domniemanie rozporządzalności prawem podmiotowym i tylko w sytuacjach wskazanych przez ustawę można przyjąć istnienie ograniczania rozporządzalności. Jeżeli zbywca jest podmiotem wielu wierzytelności, nie ma przeszkód, by przeniósł je wszystkie na nabywcę jedną umową. Skutkiem takiej umowy będzie przeniesienie na nabywcę wskazanych w umowie wierzytelności w takim stanie, w jakim one były i przysługiwały zbywcy w chwili dojścia do skutku przelewu. Nabywca wierzytelności wchodzi bowiem w miejsce zbywcy, ze wszystkimi tego konsekwencjami, a zgodnie z art. 516 kc zbywca ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje, w każdym przypadku przelewu o obowiązkach zbywcy wierzytelności względem nabywcy rozstrzyga treść stosunku zobowiązaniowego leżącego u podstaw przelewu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2005 r., sygn. akt II CK 225/05). Przeniesienie praw w ramach konsumenckich stosunków wynikających z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, będzie podlegało co do zasady reżimowi przepisów dotyczących przelewu. Ponadto w sprawie o spełnienie świadczenia z tytułu wierzytelności objętej przelewem dłużnik może stawiać zarzuty dotyczące stosunku wewnętrznego między cedentem a cesjonariuszem, a w szczególności kwestionować prawidłowość causae przelewu, skoro bowiem skutkiem pierwotnego braku prawidłowej przyczyny umowy lub jej następczego upadku jest bezwzględna nieważność czynności prawnej, oddziaływająca erga omnes, to okoliczność ta może być przedmiotem zarzutu każdej osoby mającej interes prawny w stwierdzeniu tej nieważności, a więc, rzecz jasna, także dłużnika (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 1998 r., sygn. akt III CKN 387/97). Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie, przyjmuje się zgodnie, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 kc przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela.

Zdaniem Sądu przedstawiona przez powoda w uzasadnieniu jego żądania umowa przelewu wierzytelności z 30 kwietnia 2012 r. zawarta pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. jako cedentem a (...) z. s. w. L. jako cesjonariuszem wraz z częściowym wykazem wierzytelności, zawartą przez pozwaną z Cyfrowym P. umową i regulaminem świadczenia usług oraz notą obciążeniową określa w wystarczający sposób zarówno zbyte wierzytelności przez wskazanie ich kwot oraz okresy zaległości spłaty, jak i dane umożliwiające identyfikację osoby dłużnika, określenie zbytych wierzytelności w powyższy sposób jest wystarczające dla skuteczności przelewu, a pozwana wszak nie kwestionowała skuteczności tego przelewu w żaden sposób, jak również faktu, że jej interesy przez dokonanie tej cesji zostały w jakiś sposób naruszone. Ta umowa przelewu wierzytelności z 30 kwietnia 2012 r. skutkowałą przelaniem istniejących wierzytelności cedenta względem dłużniczki A. B. i od tej daty cesjonariusz stał się nowym wierzycielem względem dłużnika.

Przy czym poza sporem jest okoliczność, iż pozwana nie dokonywała zapłaty za kolejne wymagalne faktury, notę obciążeniową w umówionym terminie, wobec czego operator był uprawniony do naliczania odsetek za nieterminową spłatę, a także podjęcia innych czynności w celu odzyskania należności, w tym także niewątpliwie do dokonania cesji przysługującej mu wierzytelności, a zważywszy, iż pozwana w toku prowadzonego postępowania nie kwestionował okoliczności związanych z istnieniem i wysokością zobowiązania wobec powoda stanowiącego przedmiot postępowania, prowadzenie w tym zakresie przez Sąd postępowania dowodowego stosownie do art. 229 kpc było zbędne.

W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu powództwo jest zasadne w całości.

O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481§1 i 2 kc, gdyż niewątpliwie w chwili następującej po terminach płatności faktur i noty obciążeniowej wierzytelność była w całości wymagalna.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 i 3 kpc. Przy czym na zasądzoną należność składa się kwota 30 zł opłaty od pozwu oraz wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 600 zł określone na podstawie §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r Nr 163, poz. 1349 ze zm.).